

POŠTNINA PLAČANA V GOTOVINI

SLOVENSKO NARODNO GLEDALIŠČE
V LJUBLJANI

DRAMA

GLEDALIŠKI LIST

14

1948 — 1949

Jubilej Edvarda Gregorina

Molière

ŠOLA ZA ŽENE

25letnica gledališkega udejstvovanja Edvarda Gregorina

Premiera 5. junija 1949

ŠOLA ZA ŽENE

Komedija v stihih. — Spisal Molière. — Prevedel Josip Vidmar

Režiser in scenograf: Bojan Stupica

Arnolphe, z drugim imenom M. de la Souche	Edvard Gregorin
Agneza, mlado nedolžno dekle, Arnolpova rejenka..	Ančka Levarjeva
Horace, Agnezin ljubimec	Demeter Bitenc
Alain, kmet, Arnolpov sluga	Janez Cesar
Georgetta, kmetica, Arnolpova služkinja	Elvira Kraljeva
Chrysalde, Arnolpov prijatelj	Vladimir Skrbinšek
Oronte, Horacov oče in Arnolpov najboljši prijatelj	Pavle Kovič
Enrique, Chrysaldov svak	Bojan Peček
Notar	Franc Lipah

Godi se v Franciji koncem 17. stoletja

1. dejanje: 1. slika: Na ulici. — 2. slika: Pred hišo, v kateri Arnolphe skriva svojo rejenko. — 3. slika: V parku v bližini te hiše. — 4. slika: Pred hišo. — 5. slika: V vrtu za hišo.
2. dejanje: 6. slika: V hiši. — 7. slika: V parku. — 8. slika: Pred hišo. — 9. slika: V parku.
3. dejanje: 10. slika: V parku. — 11. slika: V vrtu za hišo. — 12. slika: Na ulici.

Pri klavirju: B. Adamič

Kostume je po skicah Bojana Stupice izvršila gledališka krojačnica pod vodstvom Živke Jančeve in Jožeta Novaka

Inspicijent: Marjan Dolinar

Odrski mojster: Vinko Rotar

Šef razsvetljave: Vili Lavrenčič

Lasuljar: Ante Cecič

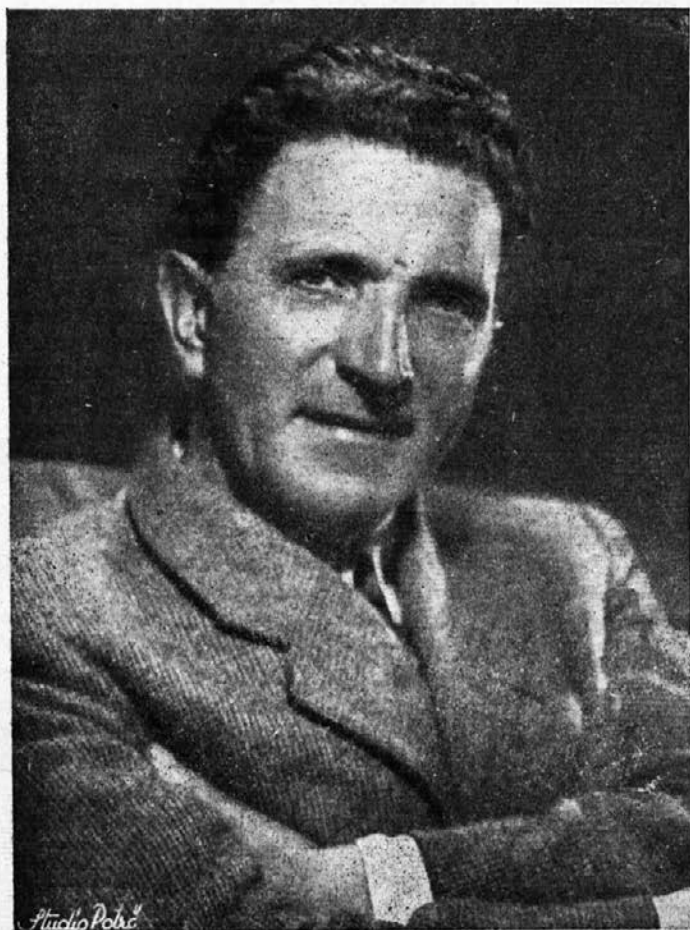
GLEDALIŠKI LIST

SLOVENSKEGA NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

1948-49

DRAMA

Štev. 14

JUBILANT EDVARD GREGORIN

Igralec Edvard Gregorin slavi jubilej svojega petindvajsetletnega umetniškega dela na slovenskem odru.

Ves ta čas je Edvard Gregorin z veliko resnostjo in vnemo, z intelektualno prodornostjo in svojstvenostjo odigral nešteto vlog v komedijah in tragedijah. S svojim vestnim delom je doprinesel z nekaterimi najboljšimi stvaritvami pomemben delež k izoblikovanju igralskega izraza in k umetniškemu dvigu naše gledališke umetnosti v zadnjih treh desetletjih.

Prav zaradi teh živih in prepričljivih odrskih podob, ki so plod njegovega vztrajnega, strastnega umetniškega snovanja, mu ob njegovem jubileju čestita

UPRAVA GLEDALIŠČA
in
RAVNATELJSTVO DRAME

O IGRALCU EDVARDU GREGORINU

Ko se je naša »moderna« pripravljala na nastop, ko je Dramatično društvo Slovencev že predstavilo Ibsena, Gogolja in Shakespeara, se je v Vnanjih Goricah pri Brezovici rodil Edvard Gregorin. Oče, trgovec, ga nekoč vzame k sebi na voz — takrat še ni hodil v šolo — in odpeljeta se v Ljubljano. Peljeta se mimo sedanje Opere. Fantek se zagleda v zgradbo in ves zamaknjen vpraša očeta: »Kaj pa je to?« »To je teater!« mu pove oče. In nato fantek vso pot nazaj ni dal miru. »Kaj pa je to teater?« Oče razlaga, toda otroku nikoli do kraja ne razložiš. Vsaka beseda pove premalo in pove preveč. Otrokova duša si je že ustvarila svojo predstavo in zahrepenela po nji. Prvo uteho je dobila v gledališki dvorani na Brezovici. Toda odžejati se ni mogla in hrepenenje je raslo. Taka je najbrž usoda ljudi, ki so se rodili ob cesarski cesti in se zagledali v cilj, ki so potem romali vse svoje življenje k njemu.

Ko je dovršil tretji razred domače osnovne šole, so ga starši na nasvet šolskega upravitelja poslali v Ljubljano. Tam je dokončal četrti razred, nato pa se je vpisal na klasično, tedaj po večini nemško gimnazijo. Kot drugošolec je napisal »Požigalca«, igrokaz v treh dejanjih, ki je doživel premiero na študentovem domu v Goricah, več repriz pa v študentovski sobi ljubljanskega mesta. Že v četrti gimnaziji je pod profesorjem nemščine Adolfom Robido v nemškem jeziku predaval o zgodovini slovenske gledališke umetnosti. Njegovo strastno zanimanje za gledališče seveda ni ostalo skrito. Sošolci in profesorji so ga skozi vsa gimnazijska leta klicali za »šaušpilerja«, čeprav lepi fant spričo svoje mirnosti ni prav nič spominjal na »komedijanta«. Deklamiral je na vseh šolskih proslavah, s svojim lepim glasom prvačil v pevskem zboru, redno obiskoval gledališke predstave Dramatičnega društva, v višji šoli pa začel režirati in igrati na Brezovici in pri tem — ko je med božičnimi počitnicami v visokem

E. Gregorin kot Arnolphe (Molière: Šola za žene) v sez. 1941/42

snegu uro daleč gazil na skušnje — že kazal tiste lastnosti, ki ga spremljajo v vseh letih poklicnega gledališkega dela: discipliniranost, mirno premagovanje vseh težav, točnost in popolna predanost svojemu visokemu poklicu.

Že kot mlad dijak je začel brati strokovno gledališko literaturo, delati na izreki, mimiki in kretnjah ter izrabljati sleherno priliko (obiskovanje tudi nemških predstav), da si pridobi čim več teoretičnega in praktičnega gledališkega znanja.

Stal je tik pred maturo. »Jutri boste povedali, kakšne poklice si boste izbrali,« jim je dejal razrednik. In Gregorin pripoveduje, da je tisto noč v njem silno zaživela njegova daljna želja, da se mu je odločitev živo javila: »Posveti se igraltvu!«

Med prvo svetovno vojno je bil mobiliziran, proti koncu vojne pa je časopisna notica Dramatičnega društva na mlade ljudi, ki imajo veselje do gledališča, dokončno odločila njegovo usodo. Sijajno je uspel s poskusnim nastopom in takratni intendant Fran Govekar je presenečeno vzkliknil: »Odlično! Maturo imate pa boste šli k teatru? Da, takih ljudi potrebujemo!« Brez oklevanja so mu takoj zaupali večje vloge: 8. decembra osemnajstega leta je mladi začetnik prvič stal v luči reflektorjev. Igral je dr. Venclja v Jurčič-

Govekarjevem »Desetem bratu«. Nastopil je tako mirno in samozvestno, da je vzbudil začudenje soigralke Šaričeve: »Poglejte Gregorina, kako korajžen je! Prvič je na odru, pa nima treme!« V parterju pa je sedel njegov profesor in prvi kritik Robida, ki je vseskozi verjel v nadarjenega »šauspilerja«. In zdaj je bila njegova vera vanj potrjena.

Odslej je igral skozi vso sezono. Igral je tudi na prvi predstavi v novoodprtem dramskem gledališču (6. februarja 1919).

Naslednje leto se je Nučič odpravljal v Maribor. Vedno podjetni režiser in organizator naj bi tam odprl slovensko gledališče. Ni pa si upal storiti tega brez pomoči Bukšekove, Bratine, Železnika, Borštnikove in Gregorina. Zato se zmagoviti mladi igralec odpravi domov k svoji materi, da jo vpraša za svet. Mati bi ga sicer rada imela v svoji bližini, a končno le privoli. V Mariboru je delal leto dni. Potem je prišel gor direktor Pavel Golia in ga nagovoril, naj se vrne v Ljubljano, kjer bo centralno gledališče.

V Ljubljani je takoj dobil prve vloge. Obiskoval je obenem Dramatično šolo Združenja gledaliških igralcev in jo dovršil. Toda hotel je naprej. Ob počitnicah je odhajal na študij v tujino (Monako, Dunaj, Leipzig, Praga) in jih presedel po knjižnicah in gleda-

E. Gregorin kot dr. Edmund Vrtač (Fodor: Matura) v sez. 1936/37

E. Gregorin kot Gripo (Levstik - Kreft: Tugomer) v sez. 1947/48

E. Gregorin kot grof Guiche (Rostand: *Cyrano de Bergerac*) v sez. 1927/28
E. Gregorin kot Karenin (Tolstoj: *Živi mrtvec*) v sez. 1928/29

liščih (Komorno gledališče v Monakovem, Nemško umetniško gledališče v Berlinu, Burgtheater na Dunaju, Národní divadlo v Pragi). Nakupoval je strokovno literaturo, ki jo je potem doma predelaval. Njegova želja po izpopolnitvi je svetel primer neutrudne prizadevnosti. Ta prizadevnost pa je bila potrebna. Saj po Nučiču, »svojem prvem učitelju«, ki mu je »z očetovsko ljubeznijo dal osnovno igralsko znanje«, ni bilo nikogar, ki bi se tako skrbno in s tako globoko zavestjo pegadoško-umetniške odgovornosti zavzel zanj.

Velik vzpon pomeni za Gregorina enoletni študij v Berlinu (1930—31), kjer se je vpisal na Gledališki znanstveni institut berlinske univerze. Poslušal je profesorje - gledališke strokovnjake: Petersena, dr. Hagemanna, Fischela, dr. Dracha in druge. Obiskoval je berlinska gledališča in občudoval Moissija v *Hamletu*, *Idiotu* in *Živem mrtvecu*. Videl je Bassermanna, Wegenerja, Georgeja, Bergnerjevo in druge znamenite umetnike.

Nazaj grede je ostal dva meseca v Pragi in študiral praška gledališča. Vsa ta velika doživetja pa mu niso mogla izbrisati iz spomina mogočnega igralskega izraza Hudožestvenikov, ki jih je v sezoni 1922—23 gledal v Ljubljani. »Vse to, kar so mi dali Hudožniki

in kar sem doživel v Berlinu, bo ostalo kot bogat zaklad v meni«, pravi Gregorin.

V Berlinu je bil hkrati učenec Reinhardtove gledališke šole in jemal privatne ure pri režiserju Državnega gledališča Lindbergu, ki so ga hitlerjevci pregnali in živi zdaj v Švici. Pri njem je študiral Hamleta in pri tem tako čisto govoril nemške verze, da mu je učitelj zagotovil uspeh na nemških odrih. Pred odhodom iz Berlina so mu nudili tudi vlogo mornarja, ki naj bi ga igral v novem »Ufa« filmu. Toda Gregorin se je — zvest svojemu materinemu jeziku in svojemu gledališkemu občinstvu, za katerega se je šolal — vrnil po preteku študijskega dopusta nazaj v Ljubljano, kjer vseskozi do danes zvesto služi naši gledališki umetnosti.

Usoda pa mu dolgo vrsto let razvoja ni bila naklonjena. Brezobzirno in bridko je eksperimentirala z njim. Brezbrižno je šla mimo

E. Gregorin kot Titus Andronicus Fabriczy (Krlježa: Gospoda Glembajevi)
v sez. 1946/47

E. Gregorin kot Repetilov (Gribojedov: Gorje pametnemu) v sez. 1948/49

E. Gregorin kot senator Langdon (Gow - D' Usseau: Globoko so korenine)
v sez. 1948/49

njegove igralske individualnosti, mimo njegovega igralskega izraza. »Spreminjanje od vloge do vloge ni vsa umetnost. Individualno sodoživljanje je osnova igralskega ustvarjanja«. Vesten in predan svojemu poklicu, dodeljenih vlog ni odklanjal, pa naj so mu »ležale« ali ne. Možnosti izbiranja ni imel. Igral je vse: mladeniče in starce, kmečke tipe in gosposke ljudi, grde in blage značaje, Kristusa in Napoleona. Vsake vloge se je oprijel z vso ljubeznijo, a dostikrat sebi v škodo. Še kot mladeniču so mu dali župana v »Pohajšanju«. Očeta Hrasta v »Peterčkovih sanjah« in strahotnega Ferroviusa v Shawovem »Androklu in levu«. Oblekli so suhca v debele vatone, hlače in suknjiče in ves v znoju je strahotni maski primerno moral potvarjati svoj lirični bariton. Vedno se je trudil, da bi čimbolj vskladil glas z maskami in značaji težkih karakternih vlog, ki so mu bile dodeljene, medtem ko so soigralci, ki so bili pravilneje zasedeni, lahko govorili s svojim naravnim glasom.

Takrat je zapisal kritik »Slovenskega naroda«: »Kako odličen je bil Gregorin v »Androklu in levu«! O ko bi mogli za tega igralca dobiti še kaj takih vlog!« Stoodstotna pohvala — igralec pa do skrajnosti nesrečen zaradi vloge, ki mu ni odgovarjala!

Če bi pravilno izkoriščali in usmerjali Gregorinov talent, bi poleg kreacij Malvolia v »Kar hočete«, orožnika v »Vražji ženski»,

prof. Jelineka v »Okencu«, prof. matematike Vrtača v »Maturi«, škofa Draškoviča v »Veliki puntariji«, Mamajeva v »Vsak lisjak se nazadnje ujame«, Arnolpha v »Šoli za žene« in raznih drugih obogatil še z masikatero vlogo galerijo igralskih stvaritev slovenske odrske umetnosti.

Gregorinova ustvarjalna sila pa je tako velika, da je kljub vsemu znagoval in se dvignil v umetniško osebnost.

Način Gregorinovega ustvarjanja je tako svojski, da si ga je vredno pobliže ogledati.

Ko dobi vlogo, vse delo tako dolgo prebira, dokler si ni na jasnem glede vsebine, ideje dela in značajev. Potem si v svoj študijski zvezek izpiše vsa mesta, ki so v kakršni koli zvezi z njegovo vlogo. Nato poišče tisto mesto v igri, kjer se značaj vloge, ki jo bo predstavljal, najmočnejše razodene. To mu služi kot temelj, na katerega gradi. Nato se loti z vso natančnostjo memoriranja in tehničnega oblikovanja teksta. Poskuša v raznih varijantah. Ko se

E. Gregorin kot Mamajev (Ostrovski: Še tak lisjak se nazadnje ujame)
v sez. 1946/47

E. Gregorin kot Andrej Lokvanec (Medved: Za pravdo in srce)
v sez. 1922/23

E. Gregorin kot Jurij Drašković (Kreft: Velika puntarija) v sez. 1946/47

mu tekst zaje v kri in meso — Gregorin nikoli ne potrebuje šepetalca — začne doživljati besedilo. Gradi iz predhodno vzbujenega čustva, ki mu potem narekuje besede in kretnje.

V začetku leze v svojo vlogo previdno in počasi. Na skušnjah tipa in razmišlja ter se pod režiserjevim vodstvom izpopolnjuje tako dolgo, dokler si ni v vsem čisto na jasnem, dokler ni vsega preštudiral in dognal, potem šele zagrabi z vso intenziteto, da je ves v vlogi, ki jo predstavlja.

Na vsak nastop se vestno pripravi. Predvsem skrbi, da si ohrani razpoloženje.

Tako živi Gregorin ves za svojo igralsko umetnost. Vendar še vedno najde čas, da pomaga tudi podeželskim gledališčem z nasveti, predavanji in režijami. Želi, da bi ustvaril še mnogo lepega, saj se je z novim časom tudi zanj na lepše obrnilo. Zdaj ima vso možnost za plodno snovanje in oblikovanje. Vesel povojnega dviga dragega mu domačega gledališča veruje v svojo umetnost in v veliko bodočnost Slovenskega narodnega gledališča.

UČITELJ UČENCU

Proti koncu prve svetovne vojne, ko je bila avstrijska monarhija že v zadnjih zdihljajih, sem imel častno nalogo, oživeti in na novo organizirati Slovensko narodno gledališče v Ljubljani. Iskal sem vsepovsod razkropljene slovenske igralce, iskal tudi novih dramskih talentov. Med mnogimi, ki so kaj obetali, sem našel tudi Edvarda Gregorina. Prav za prav me je našel on, s priporočilom mojega dobrega prijatelja, že davno umrlega profesorja Adolfa Robida, ki je kot dober psiholog, dramatik in gledališki kritik zaslužil v Gregorinu bodočega slovenskega gledališkega igralca. Prav dobro se spominjam prvega srečanja z mladim Gregorinom. Bilo je nekega lepega sončnega dne, v času, ko so še grmeli topovi na goriški fronti in se je pred opernim gledališčem njihovo grmenje izvrstno slišalo, ko je pristopil k meni in se mi predstavil zelo postaven vojak - kadet, mlad »Kaiserjäger« z onim preimenitnim »federpušom« na kapi a la »aufbiks« — Edvard Gregorin. Čeprav ga je kadetska uniforma izdajala za vojaka od glave do pete — vendar v njegovi besedi ni bilo nič vojaškega. »Hotel bi postati dramski igralec...« Vljudno vedenje, njegova skromnost, stasitost in simpatična zunanost, vse te vrline so mi ga na prvi pogled toplo priporočale. Sledila je avdicija. Njegov metalni glas, čista izgovorjava in njegovo pravilno razumevanje besedila — vse to je še bolj podprlo že omenjene vrline in usoda je bila zapečatená: iz vojaka — igralca. Takoj smo ga rešili uniforme in tako je bil kontrakt podpisan. »Vi imate vse prednosti za igralca«, sem mu govoril, »vendar bo treba začeti najprej z manjšimi vlogami, da se priučite odru...« — Tako se je tudi zgodilo. Bil je pazljiv in poslušen učenec. Razvijal se je z ekspresno hitrostjo. Sprva je nastopal v manjših vlogah, nato je dobival vedno večje in večje, dokler se ni razvil v njem igralec v toliki meri, da je z lahkoto kreiral še v isti sezoni (1. aprila 1919. leta) eno glavnih vlog v Finžgarjevi novi igri »Verigi« — Janeza, ki ga je na zadovoljstvo občinstva in avtorja samega zelo uspešno podal. Tudi pok. prof. Adolf Robida se je zelo laskavo izrazil o tej njegovi prvi večji stvaritvi. Mene pa je prepričala, da sem v Gregorinu odkril močan igralski talent. Takrat sem prerokoval Gregorinu, da bo dosegel s smotrnim in vztrajnim delom velike in krasne uspehe, da ga čaka lepa bodočnost. Skrbno sem pazil, da je čim večkrat nastopal na odru in tako je Gregorin v prvi sezoni svojega delovanja kot dramski igralec - začetnik mogel zabeležiti 13 raznih manjših, večjih in celo odgovornih vlog. Njegov igralski talent se je tako naglo razvijal, da je zanj resnično veljalo geslo: »Iz malega raste veliko«.

Ob koncu sezone 1918—19, ko sem zapuščal Ljubljano z novo nalogo, da tudi v Mariboru osnujem in organiziram Slovensko narodno gledališče, sem tudi Gregorina povabil s seboj v Maribor. Ponudil sem mu mesto mladostnega ljubimca in gledališkega tajnika obenem. To drugo mesto sem mu zaupal zaradi dejstva, ki mi je govorilo: Gregorin je aktivnost, točnost in zanesljivost. In nisem se zmotil. Gregorin je to mojo ponudbo sprejel ter se je z vso ljubeznijo vrgel na delo, ki je bilo trudapolno, ali nadvse zanimivo. Postal mi je desna roka v administraciji in tudi na odru. Potrebno je bilo vse preurediti, popraviti in obnoviti: oder, kulise, garderobe, zbrati je bilo treba igralsko osebje, odpreti Dramatično šolo in

poiskati ter prikleniti k delu vse sposobne diletante itd. Treba je bilo iz nič čez noč nekaj ustvariti. Pri vseh teh mnogih važnih in težavnih pripravljalnih akcijah je zlasti v prvih mesecih Gregorin silno mnogo pripomogel s svojo resnostjo, delavnostjo in agilnostjo. Poleg tega neizmerne dela je moral še študirati vlogo za vlogo. Vse to je bilo preveč za najagilnejšega človeka — tudi za Gregorina. Čeprav sem bil v začetku brez finančne podpore, sem končno vendarle moral angažirati novega gledališkega tajnika in Gregorin si je oddahnil, ker se je mogel potem z vso intenzivnostjo posvetiti svojim premnogim vlogam, ki so kar prežale nanj.

V Mariboru je igral toliko, da se menda tega niti zavedal ni, ker je padal iz igre v igro, iz vloge v vlogo. O tem ni imel niti časa razmišljati. A to je za razvoj nadarjenega začetnika kakor naročeno. Na ta način se je otresel začetništva ter se začel baviti s karakterizacijo svojih vlog. Moj svèt in moja pomoč sta mu bila vedno dobrodošla, kar sem opazil na njegovih kreacijah. V tej mariborski sezoni je igral z uspehom med mnogimi drugimi odgovornimi vlogami (igral je 34 različnih vlog) tudi prekrasno vlogo Phaona v Grillparzerjevi tragediji »Sappho«, ki je bila očiten dokaz njegove sposobnosti, njegovega konstantnega in naglega napredovanja. S to vlogo je stopil v krog zrelejših igralcev. Ob koncu sezone 1919-20 je na svojo željo zaradi svojih družinskih razmer zopet odšel v Ljubljano.

Od takrat do danes je preteklo že skoro 30 let. V tem času sva se le redkokdaj videla in srečala, toda učenec ni pozabil svojega prvega učitelja. Poročal mi je pisмено skoro o vseh svojih važnejših igralskih akcijah.

Tako je Gregorin rasel in rasel ter se neprenehoma izpopolnjeval s študijem doma in v tujini. Vse njegovo delovanje sem zasledoval po časopisu in vselej sem bil vesel uspehov svojega nekdanjega učenca. Prav posebno pa me je razveselilo pripovedovanje mnogih mojih znancev, ki so ga zlasti v poslednjih letih gledali na odru, da se je razvil v igralca velikega formata.

Letos ob 30letnici Drame — in še enkrat pozneje sem se v Ljubljani osebno prepričal o njegovem zelo pomembnem umetniškem delu, ki ga je še prav posebno potrdil na gostovanju v Zagrebu njegov famozni Repetilov.

Srečen in ponosen sem, da pred 30 leti vsejano seme daje sedaj tako bogat sad.

Zato pošiljam danes s temi vrsticami — učitelj učencu — Edvardu Gregorinu iskrene čestitke k njegovemu zasluženemu jubileju, z željo, da v zdravju in zadovoljstvu razvija še dolgo vrsto let svoja simpatična umetniška prizadevanja v korist slovenske Drame. Na pravi poti je! Navzgor! K cilju!

Zdravo, jubilanat Edvard Gregorin!

Zagreb, v maju 1949

SEZNAM VLOG IN REŽIJ, KI JIH JE IMEL EDVARD GREGORIN V LJUBLJANSKI IN MARIBORSKI DRAMI

Zap. št. kom.	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloge
------------------	----------------	-------------	-------	-------------------

Sezona 1918/19

1.	Jurčič - Govekar	Deseti brat	Zdravnik Vencelj	1
2.	Jurčič	Tugomer	Batog	2
3.	Šamberk	... ulica št. 15	Janko	3
4.	Hauptmann	Voznik Henschel	Franc	4
5.	Cankar	Jakob Ruda	Košuta	5
6.	Michaelis	Revolucijska svatba	Montaloup	6
7.	Arnold - Bach	Španska muha	Tidemayer	7
8.	Finžgar	Veriga	Mejačev Janez	8
9.	Drinkler	Krojaček junaček	Minister Glivar	9
10.	Schönherr	Zemlja	Kremenov Janez	10
11.	Vojnovič	Smrt majke Jugovičev	Drugi ujetnik	11
12.	Courteline	Neizprosní stražnik	Komisar	12
13.	Meško	Na smrt obsojeni?	Vinko Dolinar	13

Sezona 1919/20 (v Mariboru)

pon.	Jurčič	Tugomer	Bojan	14
14.	Heieresmans	Amnestija	Paznik	15
pon.	Finžgar	Veriga	Mejačev Janez	
15.	Schönthan	Ugrabljene Sabinke	Zvezdan	16
16.	Brandon	Charleyeva teta	Charley Wykeham	17
17.	Funtek	Tekma	Vlado Danej	18
18.	Linhart	Matiček se ženi	Baron Naletel	19
19.	Bernstein	Tat	Zambault	20
20.	Nučič	Orkan	Nadporočnik	21
21.	Milčinski	Brat Sokol	Dr. Janko Kremen	22
22.	Görner	Sneguljčica	Lovec Radmir	23
23.	Andrejev	Gaudeamus	Stameskin	24
24.	Lengyel	Tajfun	Beinsky	25
25.	Harry - Paulton	Nioba	Filip Innings	26
26.	Morre	Revček Andrejček	Pavel	27
27.	Maugham	Kraljevska visokost	Ambrose Holland	28
28.	Horst	Nebesa na zemlji	Dr. Pavel Vesel	29
29.	Ogrizović	Hasanaginica	Imotski kadija	30
30.	Strindberg	Upnik	Gustav	31
31.	Ettlinger	Pritožne bukve	Francelj	32
32.	Lah	Pepeluh	Drugi brat	33
33.	Walther - Stein	Gospodje sinovi	Tone Lesjak	34
34.	Lippschütz-Lothar	Velika srenja	Cesare Colonna	35

* Režija je označena z zvezdico.

Zap. št. kom.	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloga
35.	Deutsch	Kristova drama	Kristus	36
36.	Grillparzer	Sappho	Phaon	37
37.	Finžgar	Divji lovec	Tine	38
pon.	Arnold - Bach	Španska muha	Tidemayer	
38.	Kraigher	Školjka	Dr. Lubin	39
39.	Guimera	V dolini	Moruko	40
40.	Gawault-Charvey	Gospodična Josette	Aristide Valorbier	41
pon.	Vojnović	Smrt majke Jugovičev	Prvi ujetnik	42
			Drugi glasnik	43
41.	Cankar	Kralj na Betajnovi	Bernot	44
42.	Gorki	Na dnu	Vaska Pepel	45

Sezona 1920/21

43.	Cankar	Za narodov blagor	Ščuka	46
pon.	Ogrizović	Hasanaginica	Imotski kadija	
44.	Shakespeare	Sen kresne noči	Egej	47
45.	Hauptmann	Bobrov kožuh	Motes	48
46.	Dickens	Cvrček za pečjo	Edvard	49
47.	Sardou	Madame Sans - Gène	Vaboutrain	50
			Canouville	51
48.	Finžgar	Razvalina življenja	Martin	52
49.	Kosec	Mrakovi	Martin Rupn'k	53
50.	Galsworthy	Borba	George Rous	54
51.	Shaw	Androklos in lev	Ferrovius	55

Sezona 1921/22

52.	Kosor	Požar strasti	Vasiljevič	56
53.	Shakespeare	Komedija zmešnjav	Angelo	57
54.	Jirasek	Oče	Kopecky	58
pon.	Galsworthy	Borba	George Rous	
55.	Kvapil	Princesa Pampeliška	Stražnik	59
56.	Cankar	Pohujšanje	Zupan	60
57.	Golia	Peterčkove poslednje sanje	Oče Hrast	61
58.	Shakespeare	Hamlet	Fortinbras	62
59.	Schönherr	Vražja ženska	Mlad obmejni orožnik	63
60.	Molière	Zlahtni meščan	Učitelj borenja	64
61.	Mrštik	Mariša	Krčmar	65
62.	Schiller	Marija Stuart	Amija Paulet	66
63.	Tavčar - Borštnik	Otok in Struga	Vitez Trd st.	67
64.	Molière	Namišljeni bolnik	Purgon	68
pon.	Sardou	Madame Sans - Gène	Lefebvre	69
65.	Molnar	Liliom	Linemann	70
66.	Nušić	Knez iz Semberije	Prvi starec	71

Zap. št. koma	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloge
------------------	----------------	-------------	-------	-------------------

Sezona 1922/23

pon. Molière	Namišljeni bolnik	Purgon	
67. Gogolj	Revizor	Luka Lukič	
		Hlopov	72
68. Cankar	Hlapci	Župan	73
69. Čapek	R. U. R.	Dr. Hallemeyer	74
70. Cankar	Romantične duše	Suhadolnik	75
71. L. N. Tolstoj	Živi mrtvec	Karenin	76
pon. Görner	Krojaček junaček	Minister Glivar	
pon. Golia	Peterčkove poslednje sanje	Oče Hrast	
pon. Molnar	Liliom	Linemann	
		Zdravnik	77
72. Dostojevski	Idiot	Ganja	78
73. Büchner	Vojiček	Oklicevalec	79
74. Medved	Za pravdo in srce	Andrej Lokvanec	80
pon. Sardou	Madame Sans - Gène	Lefebvre	
75. Shakespeare	Othello	Roderigo	81
pon. Tavčar - Borštnik	Otok in Struga	Vitez Trd st.	
76. Shakespeare	Kar hočete	Fabijan	82
pon. Shakespeare	Hamlet	Fortinbras	

Sezona 1923/24

pon. Medved	Za pravdo in srce	Andrej Lokvanec	
pon. Shakespeare	Hamlet	Fortinbras	
pon. Shakespeare	Kar hočete	Fabijan	
77. Pregelj	Azazel	Drugi romar	83
78. Hebbel	Judit	Assad	84
pon. Schöthan	Ugrabljene Sabinke	Zvezdam	
pon. Görner	Krojaček junaček	Minister Glivar	
pon. Golia	Peterčkove poslednje sanje	Oče Hrast	
79. Galsworthy	Golobček	Alfred Calway	85
pon. Shakespeare	Othello	Roderigo	
80. Shakespeare	Beneški trgovci	Graziano	86
81. Méré	Tri maske	Paolo della Corba	87
pon. Molnar	Liliom	Linemann	
82. Langer	Kamela skozi uho šivanke	Andrejs	88
83. Shaw	Cezar in Kleopatra	Lucius Septimius	89
84. Jalen	Dom	Tine	90
85. Lenormand	Izgubljene duše	Ravnatelj muzeja	91

Sezona 1924/25

86. Rostand	Cyrano de Bergerac	Prvi mušketir	92
		Španski častnik	93

Zap. št. kom.	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloge
87.	Pirandello	Šestero oseb išče avtorja	Član gledališča	94
88.	Meško	Pri Hrastovih	Tone	95
pon. Shakespeare	Hamlet		Duh Hamletovega očeta	96
89.	Župančič	Veronika Deseniška	Hermanov kancelar	97
90.	Milčinski	Mogočni prstan	Kraljev sluga	98
pon. Lenormand	Izgubljene duše		Ravnatelj muzeja	
pon. Lah	Pepeluh		Pepeluh	99
91.	Golar	Vdova Rošlinka	Gašper	100
pon. Shakespeare	Othello		Roderigo	
92.	Benavente	Roka roko umije...	Krčmar	101
pon. Langer	Kamela skozi uho šivanke		Andrejs	

Sezona 1925/26

pon. Golar	Vdova Rošlinka	Gašper	
93. Goethe	Ifigenija na Tavridi	Arkas	102
94. Shakespeare	Zimska pravljica	Camillo	103
pon. Župančič	Veronika Deseniška	Hermanov kancelar	
		Vitez Jošt	
		Soteški	104
pon. Cankar	Za narodov blagor	Mrmolja	105
95. Golar	Zapeljivka	Mirtov Pavle	106
96. Scheinpflug	Druga mladost	Dr. Klement	107
97. Finžgar	Naša kri	Štefan	108
98. Jurčič - Golia	Deseti brat	Kvas	109
99. Shaw	Pygmalion	Polkovnik	
		Pickering	110
pon. Shakespeare	Kar hočete	Fabijan	
pon. Shakespeare	Hamlet	Duh Hamletovega očeta	
pon. Dostojevski	Idiot	Ganja	
pon. Galsworthy	Borba	George Rous	
100. Vildrac	Ladja Tenacity	Segard	111

Sezona 1926/27

pon. Župančič	Veronika Deseniška	Vitez Jošt	
		Soteški	
pon. Cankar	Za narodov blagor	Mrmolja	
101. Romain	Dr. Knock	Mousquet	112
102. Hilbert	Drugi breg	Dr. Kvech	113
103. Shakespeare	Macbeth	Malcolm	114
104. Galsworthy	Joy	Ernest Blunt	115
pon. Shakespeare	Hamlet	Duh Hamletovega očeta	

Zap. št. kom.	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloge
pon.	Golia	Peterčkove poslednje sanje	Oče Hrast	
105.	Goldoni	Pri lepi krčmarici	Grof Albafiorita	116
106.	Begović	Božji človek	Pohabljenec	117
107.	Barry	Ti in jaz	Geoffrey Nickolls	118
108.	Nestroy	Lumpacij Vagabund	Čarodej Mystifax	119
pon.	Büchner	Vojček	Oklicevalec	
109.	Petrović	Mrak	Vasilij Stanić	120
110.	Shakespeare	Mnogo hrupa za nič	Don Pedro	121
111.	Engel	Večni mladenič	Pij	122

Sezona 1927/28

112.	Bernauer - Oesterreicher	Vrt Eden	Grof Leiningen	123
pon.	Shakespeare	Mnogo hrupa za nič	Don Pedro	
pon.	Engel	Večni mladenič	Pij	
113.	Wilde	Idealni soprog	Gost	124
114.	Shakespeare	Ukročena trmoglavka	Paž	125
115.	Cankar-Skrbinšek	Hlapec Jernej	Šalander	126
116.	Kulundžić	Polnoč	Mladenič iz podstrešja	127
pon.	Shakespeare	Hamlet	Duh Hamletovega očeta	
117.	Leskovec	Dva bregova	Krištof Bogataj	128
118.	Euripides	Medeja	Vzgojitelj	129
119.	Hasenclever	Boljši gospod	Pl. Schmettau	130
pon.	Golia	Peterčkove poslednje sanje	Oče Hrast	
120.	Calderon	Sodnik zalamejski	Don Alvaro	131
121.	Ibsen	Divja rasa	Kratkovidni gospod	132
122.	Shaw	Kandida	Aleksander Mill	133
123.	Coward	Nedeljski oddih	Rihard Greatham	134
pon.	Rostand	Cyrano de Bergerac	Grof Guiche	135
124.	Gregorin-Tominec	INRI	Jezus	136
125.	Cerkvenik	Roka pravice	Poduradnik Stefe	137
126.	Novačan	Herman Celjski	Friderik	138
127.	Maeterlinck	Stilmondski župan	Jean Gilson	139
128.	Hašek	Dobri vojak Švejk	Tovarnar Müller	140

Sezona 1928/29

pon.	Hašek	Dobri vojak Švejk	Tovarnar Müller	
pon.	Novačan	Herman Celjski	Friderik	
pon.	Maeterlinck	Stilmondski župan	Jean Gilson	
129.	Shakespeare	Romeo in Julija	Monteg	141
pon.	Cankar	Pohujšanje	Učitelj Šviligoj	142

Zap. št. kom.	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloge
130.	Klabund	Krog s kredo	Čao	143
131.	Ségur - Pitray	Modri osliček Miško	Poročnik	144
pon. L. N. Tolstoj		Živi mrtvec	Karenin	
132.	Cankar	Lepa Vida	Poljanec	145
pon. Golia		Peterčkove poslednje sanje	Oče Hrast	
pon. Görner		Krojaček junaček	Minister Glivar	
133.	Jonson	Volpone	Sodnik	146
134.	Nestroy	Utopljenca	Robič	147
pon. Rostand		Cyrano de Bergerac	Grof Guiche	
pon. Golar		Vdova Rošlinka	Gašper	
135.	Büchner	Dantonova smrt	Hérault - Sechelles	148
136.	Bourdet	Pravkar izšlo	Bregailon	149
pon. Gregorin-Tominec		INRI	Jezus	
137.	Ould	Piskač se smeje	Mutter	150

Sezona 1929/30

pon. Nestroy	Utopljenca	Robič	
pon. Hašek	Dobri vojak Švejk	Tovarnar Müller	
pon. Klabund	Krog s kredo	Čao	
138.	Goethe	Faust	Nadangel
			Gabrijel
139.	Pagnol	Velika abeceda uspeha	Gospod Muche
140.	Strindberg	Nevesta s krono	Pastor
141.	Vautel	Naš gospod župnik	Grof Peter
			Sableški
142.	Burggraf	Janezek - Nosanček	Pek Pankracij
			Kifeljc
143.	Janković	Brez ljubezni	Kosta Todorović
144.	Schiller	Don Carlos	Domingo
pon. Golia	Peterčkove poslednje sanje	Oče Hrast	
pon. Dickens	Cvrček za pečjo	Edvard	
145.	Shakespeare	Vihar	Antonio
146.	Dimitrijević	Ljubimec moje žene	Gjurić
pon. Gregorin-Tominec	INRI	Jezus	159

Sezona 1930/31

pon. Vautel	Naš gospod župnik	Grof Peter	
		Sableški	

Sezona 1931/32

147.	Grum	Dogodek v mestu Gogi	Grbavec Teobald	160
148.	Nestroy	Pritličje in prvo nad- stropje	Mazovec	161

Zap. št. kom.	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloge
pon.	Cankar	Kralj na Betajnovi	Bernot	
149.	Golar	Dve nevesti	Napaljonov Nace	162
150.	Real - Ferner	Trije vaški svetniki	Tine Štempihar	163
151.	Raimund	Zapravljivec	Baron Starograjski	164
152.	Croisset-Leblanc	Arsène Lupin	Preiskovalni sodnik	165
pon.	Dickens	Cvrček za pečjo	Edvard	
pon.	Golia	Peterčkove poslednje sanje	Oče Hrast	
153.	Fodor	Revna kot cerkvena miš	Baron Thomas pl. Ulrich	166
154.	Shaw	Zdravnik na razpotju	Dr. Cutler Walpole	167
155.	Milošević	Jubilej	Aleksej Petrović	168
pon.	Shakespeare	Kar hočete	Fabijan	
156.	Katajev	Kvadratura kroga	Vasja	169
157.	Sophokles	Kralj Oedipus	Zborovodja	170
Sezona 1932/33				
158.	Kreft	Celjski grofje	Trgovec	171
159.	Dostojevski	Zločin in kazen	Zdravnik Zosimov	172
160.	Bartol	Lopez	Lopez	173
161.	Ibsen	Gospa Inger na Oestrotu	Nils Lykke	174
162.	Zuckmayer	Veseli vinograd	Flosar Janez	175
163.	Merežkovski	Carjevič Aleksej	Arenheim	176
pon.	Shakespeare	Kar hočete	Fabijan	
164.	Vombergar	Voda	Janko Prelesnik	177
pon.	Nestroy	Utopljenca	Robič	
165.	Berkeley	Dopust na Francoskem	Kapitan Harry Glenister	178
166.	Yeats	Gospa Cathleena	Angel	179
167.	Büchner	Pastirček Peter in kralj Briljantin	Mrvar	180
pon.	Klabund	Krog s kredo	Čao	
pon.	Shakespeare	Hamlet	Fortinbras	
pon.	Gregorin-Tominec	INRI	Prvi igralec	181
168.	Langer	Izpreobrnitev Ferdiša Pištore	Jezus Častnik Armade Spasa	182
169.	Scheinpflugova	Okence	Jakob Johanek	183
Sezona 1933/34				
pon.	Shakespeare	Komedija zmešnjav	Angelo	
170.	Krleža	V agoniji	Dr. Ivan pl. Križovec	184

Zap. št. kom.	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloge
pon. Cankar		Pohujšanje	Učitelj Šviligoj	
171. Shaw		Sveta Ivana	Stotnik La Hire	185
pon. Scheinpflugova		Okence	Jakob Johanek	
172. Feldman		Zajec	Ivan Kuzman	186
173. Raupach		Mlinar in njegova hči	Konrad	187
pon. Shakespeare		Hamlet	Fortinbras	
			Prvi igralec	
174. Klabund		Praznik cvetočih češenj	Genzo	188
175. Forster		Robinzon ne sme umreti	Daniel Defoe	189
pon. Büchner		Pastirček Peter in kralj		
		Briljantin	Mrvar	
176. Golia		Kulturna prireditev v		
		Črni mlaki	Mihail	190
pon. Dickens		Cvrček za pečjo	Edvard	
pon. Golia		Peterčkove poslednje		
		sanje	Oče Hrast	
177. Engel - Horst		Raj potepuhov	Krumpež	191
178. Déval		Gospodična	Lucien	
			Galvoisier	192
pon. Brandon		Charleyeva teta	Sir Francis	
			Chesney	193
179. Tavčar-Marija Vera		Visoška kronika	Izidor Khallan	194
pon. Gregorin-Tominec		INRI	Jezus	
180. Dostojevski		Bratje Karamazovi	Zagovornik	195
pon. Kreft		Celjski grofje	Trgovec	
181. Ortner		Mojster Anton Hitt	Komandir žander-	
			merijske postaje	196
182. Galsworthy		Družba	Charles Winsor	197

Sezona 1934/35

183. Rostand	Orlič	Grof Bombelles	198
		Dvorni prelat	199
pon. Klabund	Praznik cvetočih češenj	Genzo	
pon. Cankar	Hlapci	Nadučitelj	200
pon. Raupach	Mlinar in njegova hči	Konrad	
pon. Dostojevski	Bratje Karamazovi	Zagovornik	
184. Raort	Waterloo	Jan Borowicz	201
185. Nušić	Žalujoči ostali	Dr. Petrović	202
pon. Golia	Peterčkove poslednje		
	sanje	Oče Hrast	
pon. Dickens	Cvrček za pečjo	Edvard	
pon. Golia	Kulturna prireditev v		
	Črni mlaki	Mihail	
186. Zweig	Siromakovo jagnje	Dupuy	203
187. Šorli	Blodni ognji	Stojan Dolar	204
pon. Shakespeare	Beneški trgovec	Bassanio	205
188. Gregorin	V času obiskanja	Jezus	206 *
189. Vomberger	Zlato tele	Šimen Jeras	207

Sezona 1935/36

190. Hofmannsthal	Kralj Edip	Prvi starec	208
191. Puškin	Kameniti gost	Don Carlos	209
192. Begovičeva	Med včeraj in jutri	Vladimir Krol	210
193. Škvarkin	Tuje dete	Pribiljov	211
194. Dregely	Frak	Adolf Kirschner	212
pon. Raupach	Mlinar in njegova hči	Konrad	
195. Golia	Bratomor na Metavi	župnik	213
196. Golia	Uboga Ančka	Berač Dobrodej	214
197. Bulgakov	Molière	Brat Moč	215
pon. Real - Ferner	Trije vaški svetniki	Tine Štampilhar	
pon. Zweig	Siromakovo jagnje	Dupuy	
198. Wildgans	Dies Irae	Dr. Remigy	
		Wohlgemut	216
199. Galsworthy	Družinski oče	Brekondški	
		župan	217
200. Werfel	Juarez in Maksimiljan	Pelagio Labatista	218
pon. Gregorin	V času obiskanja	Jezus	*
201. Lavery	Prva legija	P. Sergej Strelsky	219
202. Bésier	Tiran	Charles	220
203. Lichtenberg	Mladi gospod šef	Prokurist	
		Thalheimer	221

Sezona 1936/37

pon. Cankar	Za narodov blagor	Aleksej	
		pl. Gornik	222
204. Shakespeare	Kralj Lear	Grof Kent	223
205. Begović	Tudi Lela bo nosila klobuk		
pon. Lichtenberg	Mladi gospod šef	Fra Jere	224
		Prokurist	
		Thalheimer	
pon. Lavery	Prva legija	P. Sergej Strelsky	
206. Werner	Na ledeni plošči	Dr. med. Vlad.	
		Ripa	225
pon. Škvarkin	Tuje dete	Pribiljov	
207. Žigon	Kadar se utrga oblak	Lojze Kalan	226
208.	Miklavževa prireditel	Sv. Miklavž	227
209. Gregorin	Kralj z neba	Slepi gluhec iz Hedorovih ječ	228 *
		Ed Loomis	229
210. Kaufman - Ferber	Simfonija 1937	Dr. Reiser	230
211. Nušić	Dr.	Withman	231
212. Fraser	Zadnji signal	Dr. Edmund	
213. Fodor	Matura	Vrtač	232
		Lipinsky	233
214. Anderson-Stallings	Rivala	Arenheim	
pon. Merežkovski	Peter in Aleksej	Grof Guiche	
pon. Rostand	Cyrano de Bergerac	Boštjan Iglič	234
215. Real - Ferner	Tisočak v telovniku		

Zap. št. kom.	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloge
Sezona 1937/38				
216. Shakespeare pon. Fodor	Julij Cezar Matura	Mark Antonij Dr. Edmund Vrtač	235	
217. Suhovo - Kobylín pon. Nušić	Tarelkinova smrt Dr.	Posestnik Čvankin Dr. Reiser	236	
218. Bourdet pon. Golia	Miklavžev nastop Svedrovci Peterčkove poslednje sanje	Sv. Miklavž Mercandieu Oče Hrast	237	
219. Golia pon. Župančič	Sneguljčica Veronika Deseniška	Lovec Friderik II.	238 239	
220. Synek pon. Werner	Nočna služba Na ledeni plošči	Senator Dr. med. Vlad. Ripa	240	
Sezona 1938/39				
221. A. K. Tolstoj	Car Fjodor	Knez Andrej Šujski	241	
222. Molière	Izsiljena ženitev	Marfurius	242	
223. Molière	Ljubezen — zdravnik	G. Bahys	243	
224. Cajncar	Potopljeni svet	Monsignor Ciril	244	
225. Benedetti	Trideset sekund ljubezni	Gustavo Aguzzi	245	
226. Golia pon. pon. Gregorin	Dobrudža 1916. Miklavžev nastop Kralj z neba	Nemški komandant Sv. Miklavž Slepi gluhec iz Herodovih ječ	246	*
227. Kästner	Pikica in Tonček	Tajinstveni gospod Kazalec	247	
228. Piskoř	Upniki — na plan!	Dr. Losman	248	
pon. Cankar	Hlapci	Nadučitelj		
pon. Župančič	Veronika Deseniška	Friderik II.		
229. Pirandello	Kaj je resnica?	Agazzi	249	
pon. Nestroy	Utopljenca	Robič		
pon. Shakespeare	Othello	Prvi senator	250	
230. Piskoř	Velika skušnjava	Petrač	251	
Sezona 1939/40				
pon. Piskoř	Velika skušnjava	Petrač		
231. Langer	Številka dvainsedemdeseta	Sodnik Ravnatelj jetnišnice	252 253	

Zap. št. kom.	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloga
pon. Piskoř		Upniki — na plan!	Dr. Losman	
pon. Kästner		Pikica in Tonček	Tajinstveni gospod Kazalec	
pon. Golia		Sneguljčica	Lovec	
232. Molière		George Dandin	Clitandre	254
233. Kästner		Emil in detektivi	Načelnik banke	255
pon.		Miklavžev nastop	Sv. Miklavž	
234. Courteline		Stalni gost	Odvetnik dr. Barbemolle	256
pon. Golia		Peterčkove poslednje sanje	Oče Hrast	
235. Kozak		Profesor Klepec	Profesor Klepec	257
pon. Nestroy		Utopljenca	Robič	
pon. Klabund		Praznik cvetočih češenj	Genzo	
236. Herczeg		Severna lisica	Profesor Pavel	258

Sezona 1940/41

pon. Shakespeare		Romeo in Julija	Escalus	259
pon. Cankar		Pohujšanje	Učitelj Šviligoj	
237. Schiller		Kovarstvo in ljubezen	Godbenik Miller	260
pon. Funtek		Tekma	Andrej Lesovin	261
pon. Klabund		Krog s kredo	Čao	
pon.		Miklavžev nastop	Sv. Miklavž	
pon. Schönthan		Ugrabljene Sabinke	Profesor Golvič	262
pon. Golia		Sneguljčica	Lovec	
pon. Shakespeare		Othello	Prvi senator	
238. Praga		Zaprta vrata	Ippolito Querceta	263
pon. Benedetti		Trideset sekund ljubezni	Gustavo Aguzzi	
pon. Herczeg		Severna lisica	Profesor Pavel	
pon. Shakespeare		Komedija zmešnjav	Angelo	
239. Camasio - Oxilia		Bog z vami, mlada leta	Antonio Salvati	264

Sezona 1941/42

240. Alessi		Katarina Medičejska	Astrolog Ruggieri	265
pon. Shakespeare		Hamlet	Fortinbras	
pon. Leskovec		Dva bregova	Krištof Bogataj	
pon. Jalen		Dom	Mirko	266
pon. Camasio - Oxilia		Bog z vami, mlada leta	Antonio Salvati	
241. Jurčič - Govekar		Rokovnjači	Ferdinand pl. Basaj	267
pon. Golia		Peterčkove poslednje sanje	Oče Hrast	
pon. Vombergar		Voda	Janko Prelesnik	
242. Cenzato		Zaljubljena žena	Agno	268
pon. Goethe		Ifigenija na Tavridi	Arkas	

Zap. št. kom.	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloge
243.	Molière	Šola za žene	Arnolphe	269
pon.	Shakespeare	Romeo in Julija	Escalus	
pon.	Schiller	Kovarstvo in ljubezen	Godbenik Miller	
Sezona 1942/43				
pon.	Cenzato	Zaljubljena žena	Agno	
pon.	Schiller	Kovarstvo in ljubezen	Godbenik Miller	
244.	Gregorin	Oče naš...	Znanec (Učenik, Gospod)	270 *
pon.	Shakespeare	Hamlet	Fortinbras	
pon.	Golia	Peterčkove poslednje sanje	Oče Hrast	
245.	Alessi	Primer dr. Hirna	Dr. Fabio Hirn	271
pon.	Goldoni	Pri lepi krčmarici	Markiz	
			Forlipopoli	272
pon.	Gregorin	V času obiskanja	Jezus	*
Sezona 1943/44				
pon.	Schiller	Kovarstvo in ljubezen	Godbenik Miller	
pon.	Cajnkar	Potopljeni svet	Dr. Pavel Velnar	273 *
246.	Ibsen	Normanski junaki	Gunnar	274
pon.	Dickens	Cvrček za pečjo	Edvard	
pon.	Forster	Robinzon ne sme umreti!	Daniel Defoe	
pon.	Fodor	Matura	Dr. Edmund Vrtač	
pon.	Cankar	Lepa Vida	Dolinar	275
247.	Moreto	Dona Diana	Don Cezar	276
pon.	Schiller	Marija Stuart	Melvil	277
Sezona 1944/45				
pon.	Fodor	Matura	Dr. Edmund Vrtač	
pon.	Moreto	Dona Diana	Don Cezar	
pon.	Shakespeare	Kar hočete	Malvolio	278
248.	Kunčič	Triglavska roža		*
pon.	Schiller	Marija Stuart	Melvil	
pon.		Miklavžev nastop	Sv. Miklavž	
249.	Lagerlöf - Begovičeva	Gösta Berling	Polkovnik Beerencrutz	279
Sezona 1945/46				
pon.	Shakespeare	Zimska pravljica	Antigonus	280
250.	Torkar	Velika preizkušnja	Weber	281

Zap. št. kom.	Ime avtorja	Naslov dela	Vloga	Zap. št. vloge
------------------	----------------	-------------	-------	-------------------

Sezona 1946/47

251. Kreft	Velika puntarija	Jurij Drašković	282
252. Krleža	Gospoda Glembajevi	Titus Andronicus	
		Fabriczy	283
253. Šestakov - Smasek	Veliko potovanje	Špijon	284
254. Ostrovski	Še tak lisjak se nazadnje ujame	Mamajev	285
255. Bor	Raztrganci	Ferlež	286

Sezona 1947/48

256. Levstik - Kreft	Tugomer	Gripo	287
257. Molière	Tartuffe	Kleant	288
258. Cervantes	Štiri medigre	Kristinin gospodar	289
		Sarmiento	290
		Chanfalla	291
pon. Ostrovski	Še tak lisjak ze nazadnje ujame	Mamajev	
pon. Shakespeare	Hamlet	Polonij	292
259. Lavrenjev	Za srečo tistih, ki so na morju	Haritonov	293

Sezona 1948/49

pon. Molière	Tartuffe	Kleant	
pon. Levstik - Kreft	Tugomer	Gripo	
pon. Cankar	Hlapci	Nadučitelj	
260. Gow - d' Usseau	Globoko so korenine	Senator Langdon	294
261. Pucova	Ogenj in pepel	Tojan	295
262. Gribojedov	Gorje pametnemu	Repetilov	296
pon. Molière	Šola za žene	Arnolphe	

V ljubljanski in mariborski Drami (sezona 1919/20) je Edvard Gregorin odigral 296 vlog v 261 delih; režiral pa je 5 del.

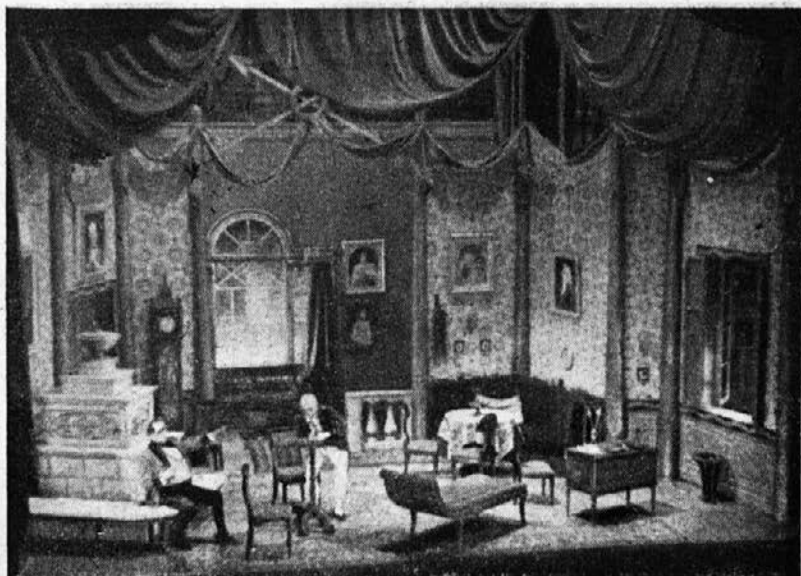
(Razen tega je jubilar sodeloval še v Kuhnovi opereti »Brez denarja« kot Božidar pl. Gornik, v Hervéjevi »Mam'zelle Nitouche« — Gustav, v O. Straussovi »Terezini« — Napoleon in v Sattnerjevi operi »Tajda« — Neznanec.)

Dušan Škedl

A. S. GRIBOJEDOV: GORJE PAMETNEMU

Režija: dr. Branko Gavella

Scena: Vladimir Žedrinski

Prizorišče I. in II. dejanja

III. dejanje: Gostje pri Famusovu

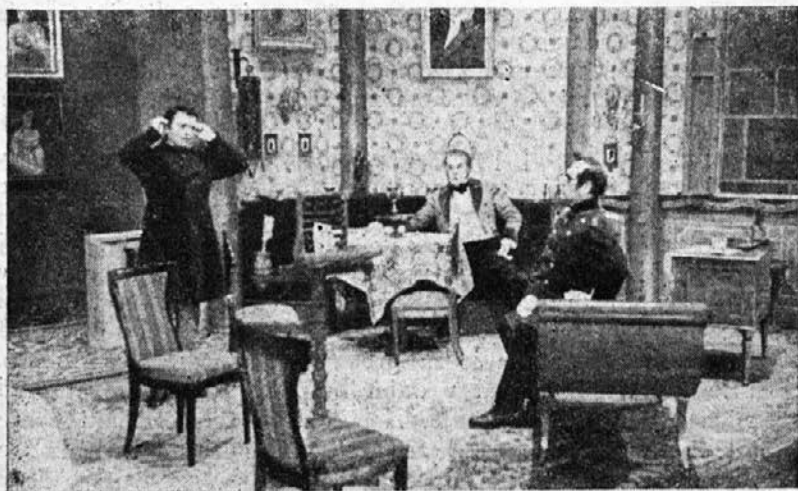
III. dejanje: Gostje pri Famusovu

Zaključni prizor IV. dejanja

Prizor iz II. dejanja: **Molčalin** (Demeter Bitenc), **Liza** (Vida Juvanova),
Sofja Pavlovna (Ančka Levarjeva)

Prizor iz II. dejanja: **Čacki** (Slavko Jan), **Famusov** (Stane Sever),
Skalozub (Janez Cesar)

ŠOLA ZA ŽENE

Molière je živ, kajti šlo mu ni za prav nič drugega kot gre resničnemu poetu od danes, od včeraj, kot poetu iz Periklejeve Grčije: Za človeka in njega težnjo po razjasnitvi vsega.

B. Stupica: Nekaj misli ob režiji Molièrove »Šole za žene«.
(Gledališki list 1941—42, str. 131.)

Ne bom zanikal, da v Bergsonovi knjigi o »Smehu« ni lepega števila dobrih misli o smešnem, komičnem in o temu sorodnih pojavih; vendar se mi zdi ena izmed glavnih misli, namreč misel, da predstavljajo tragični junaki enkratni, individualni pojav (n. pr. »Hamlet«, »Othello«, Cezar, Marija Stuart itd.), komični »junaki« pa splošen tip (n. pr. skopuh, ljudomrznik, svetohlinec, namišljen bolnik itd.) le preozek kalup, ki utesnjuje živo življenje in njega odsev, umetnost, v preozke meje. Othello n. pr. se mi zdi prav tako »tip« in sicer »tip ljubosumneža«, kot je Tartuffe tip svetohlinca. In komični Don Kihot se mi ne zdi nič manj individualen in enkratni od tragičnega Hamleta. Da so togost, mehaničnost, avtomatičnost lastnosti, ki doprinašajo h komičnosti nekega značaja, drži. Da pa vsebuje te lastnosti tudi marsikateri tragični junak, se mi zdi prav tako veljavno. Hamlet n. pr. sledi svoji osnovni fiksni ideji z vprav mehanično, avtomatično doslednostjo, ki se mi ne zdi nič manjša od Don Kihotove, da ne govorim o Othellu, ki je v svoji ljubosumni obsedenosti pravi pravcati avtomat. Za komičnost ali tragičnost kakega junaka se mi zdi odločilno zrelišče, s katerega motri avtor svojega junaka.

Vzemimo konkretni primer Arnolpha, komičnega junaka v Molièrovi komediji »Šola za žene«. Pred 13 leti je vzel ta filozofsko nastrojeni mož v svojo odgojo siromašno rejenko, da bi si jo vzgojil za ženo, kakršno si je bil sam zamislil po svojih željah. Pisatelj psiholog, ki bi se postavil na njegovo stališče, ki bi se vživel v njegovo kožo, bi nam utegnil popisati njegovo zgodbo nemara takole: Živel je dober in plemenit modrijan, ki je cenil nadvse krepost ženske zvestobe. Zavzel se je za siroto, štiriletno dekletce Agnezo, skrbel je zanj, jo vzgajal v duhu kreposti in jo varoval pred slehernimi grdobijami življenja. Naposled je želel kronati svoje dobro delo še s tem, da jo je hotel vzeti za ženo in napraviti iz nje ugledno meščanko, ki ji bo odprti dostop v najboljšo družbo. Toda pride mlad nepridiprav, ki je po naključju celo sin Arnolphovega najboljšega prijatelja in zmeša dekletu, ko je njen varuh odsoten, srce in glavo. Začne se tiha in zagrizena borba med tekmečema in stari dobrotnik podleže. Da, zares, nehvaležnost je plačilo sveta, bi

dejal marsikateri skrbni oče, ki ima mlado hčerko, in pa marsikateri starejši zakonec, ki ima mlado ženo. Tako bi bil Arnolphe lahko postal tragičen junak.

Toda komediograf Molière gleda na svojega junaka z drugačnega zrišča. Molière stoji na stališču samega življenja. To samo pa je obsodilo nesrečnega Arnolpha na neuspeh in na propad njegovih sanj. Zakaj Arnolphe se je odtujil življenju samemu, skrnil se je v svoj filozofski kotiček, si skuhal svoj pravilnik »šole za žene« po svoji lastni omejeni pameti in po svojih življenju nepravilnih željah, in stopil končno s tem kalupom pred življenje samo, da bi ga stlačil vanj in mu storil silo. Postavil se je, ves nebogljen, kot je bil, za sodnika nad človeško prirodo in ji je sam začel krojiti zakone. Genialni mojster francoske komedije mu je vtaknil v roke vse možne adute. Po naključju ga ljubimec njegove rejenke sam obvešča o poteku svojega ljubavnega zapleta z njo. S tem se ta mladi zaljubljenec bije tako rekoč z odprtim vizirjem z nasprotnikom, ki ga sploh ne vidi. Po pravih suhe logike bi moral, mlad in neizkušen, kakršen je, podleči. Toda to se ne zgodi. Čeprav je zelenokljun zaletel, prodre na vsej črti in zmaga. Zmaga pa zato, ker je na njegovi strani življenje samo. Slepo se prepusti svojim človeškim čustvom, ne ugiba ne na levo in ne na desno, ne postavlja si nobenih teorij in nobenih kalupov, preprost je, naiven in iskren. Agneza, to neizkušeno in nedolžno dekletce, ki jo je skrbni Arnolphe odgajal daleč od življenja in od njegovih, kot sam sodi, izkušnjav in pregreh, pa postane v ljubezni, ki je eno izmed najmočnejših gonil življenja, tako jasnovidno in tako bistro, da užene v kozji rog svojega rednika in učitelja, čeprav je že dvajset let proučeval v vseh odtenkih pasti in zvijače nezvestih žena. Glede na življenje je torej Arnolphe slab računar, čeprav si domišlja, da je v svojih zaključkih nezmotljiv. Življenje ga postavi na laž in ker stojimo tudi mi po sugestivni avtorjevi umetnosti z njim vred na stališču življenja, se nam prikaže Arnolphe kot majhen, smešen in iznakažen sebičnež, ki mu življenje samo naposled temeljito zagode. Kljub temu je Molière toliko človeški, da nam prikaže tudi muke in bolečine v svojih željah in računih, čeprav sebičnih, prevaranega moža, ki si je stavil za nalogo, da bo ukanil življenje samo. Horace in Agneza se ne sprašujeta, če bosta drug drugemu zvesta. Sredi življenja stojita, sredi ljubezni in mlade strasti, in se jima vsa predasta. Mogoče bo tudi Horace nekoč prevaran, zakaj Agneza, to danes še naivno in očarljivo dekletce, je vendarle dovolj nabrita, da utegne svojemu možu nekoč natakiniti rogovje. Toda Horace se po tej možnosti sploh ne sprašuje. Čuti strast in ji sledi — in s tem izkaže svojo pozitivno vero v življenje.

Marsikateri oče, ki ima mlado hčer, marsikateri mož, ki ima mlado ženo, počne isto, kar je počel Arnolphe. Tudi ta dva si zamišljata svojo »šolo za žene« in skušata po njej krojiti življenje samo. Če bi ju naključje zaneslo v teater, kjer bi pravkar izvajali »Šolo za žene«, kdo ve, če bi opazila v Arnolphu samega sebe? In če bi, ali bi se tedaj smejala tako rekoč samemu sebi? Smeh je zdravilo. Če bi se smejala, bi odšla nemara ozdravljena in spravljena z življenjem iz teatra.

To bi bila druga plat umetnosti, njen živi socialni pomen, čistilo in zdravilo za tiste, ki so se odtujili svojim soljudem, to je življenju samemu. In vprav v komediji je ta dvojna plat najbolj občutna: služiti lepoti in obenem s smehom sproščati v nas vezanosti in nesvoščine v našem značaju.

Vladimir Bartol.

(Ponatis iz Gledališkega lista 1945 — 46, str. 21).

PREŠERNOVE NAGRADE ZA LETO 1948

Naša ljudska oblast, ki z vsakoletno Prešernovo nagrado daje našim znanstvenikom in umetnikom za njihove pomembne uspehe in prizadevanje za dvig naše socialistične kulture tudi materialno priznanje, je letos počastila več zaslužnih gledaliških delavcev. Nagrajeni so bili:

I. REZIJA: a) **dr. Gavella Branko**, za režijo drame Gow-d'Usseau »Globoko so korenine«, Turgenjeva »Mesec dni na vasi« in za režijo Janačkove opere »Jenufa« — 30.000 din;

b) **Jan Slavko**, za režijo Cankarjevih »Hlapcev« — 30.000 din;

c) **Leskovšek Hinko**, za režijo Musorgskijeve opere »Soročinski sejem« in Donizettijeve opere »Don Pasquale« — 20.000 din.

II. IGRA: a) **Cesar Ivan**, za vlogo Berdena v Kranjčevi drami »Pot do zločina« — 25.000 din;

b) **Sever Stane**, za vlogo Jermana v Cankarjevih »Hlapcih« — 25.000 din;

c) **Skrbinšek Milan**, za vlogo župnika v Cankarjevih »Hlapcih« — 25.000 din;

d) **Verdonik Branka**, za vlogo Grudnovke v Cankarjevi drami »Za narodov blagor« — 20.000 din.

III. OPERNE PEVSKE VLOGE: a) **Heybal Valerija**, za vlogo Tosce v istoimenski Puccinijevi operi in za vlogo Leonore v Beethovnovi operi »Fidelio« — 25.000 din;

b) **Karlovac Elza**, za vlogo Jele v Kozinovi operi »Ekvinokcij« in za vlogo cerkavnice Bugyjevke v Janačkovi operi »Jenufa« — 20.000 din;

c) **Franel Rudolf**, za vlogo Maria Cavaradossija v Puccinijevi operi »Tosca« — 25.000 din;

d) **Korošec Ladislav**, za vlogo Don Pasquala v istoimenski operi Donizettija — 20.000 din;

e) **Smerkolj Samo**, za vlogo Evgenija Onjegina v istoimenski operi Čajkovskega — 20.000 din.

Dr. Branko Gavella

Ivan Cesar

Slavko Jan

Stane Sever

Inž. arh. Ernest Franz

Milan Skrbinšek

Inž. arh. Viktor Molka

IV. KOREOGRAFIJA: a) Pia in Pino **Mrakar**, za balet Dvořák »Cekin ali gosli« in »Soročinski sejem« — 30.000 din.

V. OPERNO DIRIGIRANJE: a) **Neffat Anton**, za dirigiranje Čajkovski »Evgenij Onegin«, Puccini »La Bohème« ter za uspešno umetniško vodstvo mariborske opere — 30.000 din.

VI. INSCENACIJA: a) inž. arch. **Franz Ernest**, za B. Kreft: »Kranjski komedijanti«, Sheridan: »Šola za obrekovanje«, Beethoven: »Fidelio« — 20.000 din;

b) inž. arch. **Molka Viktor**, za Cankar: »Hlapci«, Donizetti: »Don Pasquale«, Kranjec: »Pot do zločina«, Musorgski: »Soročinski sejem« — 20.000 din.

LJUBLJANSKI DRAMI O PRILIKI PRVEGA GOSTOVANJA V KOPRU

Pozdravljam slovensko Dramo iz središča Slovenije, našo osrednjo dramsko ustanovo, ob njenem prvem prihodu v Koper, kot upravnik Slovenskega narodnega gledališča za Svobodno Tržaško ozemlje, kot predstavnik tiste mlajše sestre ljubljanske Drame, ki nadaljuje po vojni v Trstu samem in na vsem njegovem ozemlju tradicije nekdanjega, po fašistih zažganega slovenskega gledališča v Trstu, in obenem v imenu Gledališkega sindikata v Trstu.

Dejstvo, da ljubljanska Drama lahko gostuje prej v Kopru kakor v Trstu, je posledica tiste dolge vrste krivic do tržaških Slovencev, ki izvirajo iz vsiljene tuje zasedbe Trsta samega in sedanje cone A.

Brez te krivične tuje zasedbe bi se slovensko kulturno življenje ob Jadranu, in z njim tudi naša odrska umetnost, lahko razvijalo brez vseh ovir in bi dosegalo večje uspehe kakor jih more zdaj, ko v Trstu samem in v coni A odpovedujejo Slovenskemu narodnemu gledališču primerne dvorane, mu znova nadevajo jarem tuje cenzure in si izmišljujejo zmeraj nove načine nadlegovanja in oviranja.

S tem večjim veseljem pozdravljajo tržaški Slovenci na tem resnično svobodnem delu Tržaškega ozemlja osrednjo slovensko Dramo, matico vseh naših slovenskih odrov, v tem letu, ki je tudi leto njenega jubileja. Njen prihod k našemu morju je močan poudarek kulturne enotnosti vsega slovenskega naroda in tesnega sožitja vseh njegovih delov z matičnim narodom. Tržaški Slovenci si želijo najtesnejšega sožitja z vsem slovenskim narodom, saj smo se v osvobodilni borbi bojevali tudi za to.

Dramska umetnost, ki nam jo prinašajo naši umetniki iz središča samega, bo tukajšnjim odrskim družinam in Slovenskemu narodnemu gledališču v Trstu visoka šola te umetnosti, zanesljiv kažipot do višjih umetnostnih vrednot. Izvrševanje te visoke vzgojne naloge bi se bilo moralo začeti že prej, a ruševine iz zadnje vojne tega niso dopuščale.

Tukajšnja ljudska oblast in vojaška uprava sta zastavili vse svoje sile, da se je ta huda rana čim prej zacelila in se je to gledališče vrnilo svojemu namenu. Kakor so se v teh prostorih nedavno razlegali glasovi slovenske Opere, tako bodi nacojšnji večer praznik naše odrske besede, prihajajoče iz osrčja Slovenije.

Živeli naši dramski umetniki!

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

V Kopru, 21. maja 1949.

Predsednik Gled. sindikata v Trstu
Rado Nakrst

Upravnik SNG za STO
Andrej Budal

S to številko je zaključen dramski »Gledališki list« za sezono 1948/49

Cena Gledališkega lista din 15.—

Lastnik in izdajatelj: Uprava Slovenskega Narodnega gledališča
v Ljubljani. Predstavnik: Juš Kozak. — Urednik: Jože Tiran.
Tiskarna Slovenskega poročevalca. — Vsi v Ljubljani.